

Συμβούλιο της Επικρατείας 3599/1986, Τμ. Α'

Πηγή: Δ.Ε.Ν 43/87 σελ. 771

Περίληψη: Αναπηρία ασφαλισμένου με συντρέχοντα αίτια ανικανότητα από ατύχημα και κοινή νόσο. Για την απονομή συντάξεως λόγω ατυχήματος, η αιτιολογημένη κρίση του αρμοδίου οργάνου ως προς την προέχουσα αιτία της ασφαλιστικής αναπηρίας, δεν δεσμεύεται από την κατανομή των ποσοστών συμμετοχής των δύο αιτίων εις την από υγειονομική άποψη διαπιστούμενη αναπηρία.

Απόφαση Δικαστηρίου

Εισηγητής: Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δικηγόρος: Νίκηφ. Δρέλιας

Κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 28 παράγρ. 2 του Α.Ν. 1846/51 και του άρθρου 29 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητας του ΙΚΑ (ΑΥΕ 57440/38 φ. 33Β) προκειμένου να διαπιστωθεί η συνδρομή των όρων και προϋποθέσεων διά την απονομή συντάξεως πλήρους ή μερικής αναπηρίας ή χορήγησιν επιδόματος αναπροσαρμογής, αι μεν υγειονομικά επιτροπαί αποφαίνονται δεσμευτικώς διά την υγειονομικήν αναπηρίαν του ασφαλισμένου, τα δε ασφαλιστικά όργανα κρίνουν, εν συνεχεία, και με βάση τα νόμιμα κριτήρια διά την ασφαλιστική αναπηρίαν του. Εξ άλλου, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 8 § 4, 28 § 2 και 34 § 1 του αυτού, ως άνω νόμου, εις περίπτωσιν συνδρομής περισσοτέρων αιτίων της αναπηρίας (ατύχημα-νόσος) τα ασφαλιστικά όργανα και ακολούθως τα διοικητικά δικαστήρια, προκειμένου να αποφανθούν διά την χορήγησιν συντάξεως αναπηρίας από εργατικόν ατύχημα ή από κοινήν νόσον, οφείλουν να κρίνουν ητιολογημένως και ανεξαρτήτως από το ποσοστόν συμμετοχής των άνω αιτίων (ατύχημα-νόσος) εις την υγειονομικήν αναπηρίαν του ασφαλισμένου, από ποίαν αιτίαν επήλθε προεχόντως, η ασφαλιστική ανικανότητα προς εργασίαν.

Εν προκειμένω, κατά τα γενόμενα δεκτά υπό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο διευθυντής του Υπ/τος ΙΚΑ Θεσσαλονίκης, διά πράξεώς του απέρριψε το περί συνεχίσεως της συνταξιοδοτήσεως του αναιρεσιβλήτου αίτημα (επιδοτηθέντος από 1.12.75 έως 31.10.80 λόγω ατυχήματος) με την αιτιολογίαν ότι εκ του συνολικού ποσοστού της ιατρικώς διαπιστωθείσης αναπηρίας του (78%), το ποσοστόν αναπηρίας εξ ατυχήματος εκτός εργασίας κατά την 16.4.74 (κάταγμα δεξιάς χειρός) ανέρχεται πλέον εις 10%, ενώ εξ άλλου δεν συνεπληρώθησαν αι απαιτούμεναι χρονικαί προϋποθέσεις διά την χορήγησιν συντάξεως εκ κοινής νόσου. Αντιθέτως, η Τοπική Διοικητική Επιτροπή εδέχθη ότι ο αναιρεσιβλήτος δικαιούται συντάξεως μερικής αναπηρίας, λόγω της ασφαλιστικής του αναπηρίας, η οποία προέρχεται κυρίως από το ατύχημα. Το Δικαστήριο εις το οποίον προσέφυγε το ΙΚΑ με την προσβαλλομένην απόφασίν του έκρινεν ότι ο αναιρεσιβλήτος δικαιούται συντάξεως μερικής αναπηρίας, η οποία οφείλεται προεχόντως εις το ατύχημα της 16.4.74. Ταύτα εδέχθη, αφού έλαβεν υπ' όψιν και εξετίμησεν, ανελέγκτως, το είδος του ασκουμένου υπ' αυτού επαγγέλματος (οικοδόμος), την μεγάλην ηλικίαν του (70όν), την φύσιν και έκτασιν της εκ του ατυχήματος παθήσεώς του, όπως αυτή περιγράφεται εις την γνωμάτευσιν του υγειονομικού οργάνου και ειδικώτερον το πόρισμα εκ της κλινικής εξετάσεως αυτού εν σχέσει με τας υφισταμένας εις την περιοχίν της Θεσσαλονίκης ευκαιρίας απασχολήσεως εις το επάγγελμα του αναιρεσιβλήτου και παρεμφερείς εργασίας, αι οποίαι, κατά την κρίσιν του δικαστηρίου, είναι πολύ περιωρισμένα ως άτομα παρουσιάζοντα τοιαύτην, ως ο καθ' ου, ανατομοφυσιολογικήν βλάβην.

Ούτως έχουσα η προσβαλλομένη απόφασις, είναι νομίμως και επαρκώς ητιολογημένη, τα δε από του αιτούντος Ιδρύματος προβαλλόμενα ότι το δικαστήριο "εκτός της αρμοδιότητός του" ανεβίβασε το ποσοστόν της ασφαλιστικής αναπηρίας του ησφαλισμένου εκ του εις αυτόν επισυμβάντος ατυχήματος εις 26%, ώστε να θεμελιούται δικαίωμα συντάξεώς του εκ του ατυχήματος, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμα, διότι, κατά τα προεκτεθέντα, το δικαστήριο εντός του πλαισίου της αρμοδιότητός του και εν όψει της γνωματεύσεως του Υγειονομικού οργάνου έκρινεν ητιολογημένως περί της προεχούσης αιτίας της ανικανότητος προς εργασίαν του αναιρεσιβλήτου και του ποσοστού αυτής.